

Sygn. akt II CNP 30/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 31 października 2017 r.,

skargi M.P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 marca 2015 r.,

sygn. akt X Ga (...)

wydanego w sprawie z powództwa M.P.

przeciwko [...] Zakładowi Ubezpieczeń Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę,

**odrzuca skargę oraz zasądza od M.P. na rzecz pozwanego  
Zakładu kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu  
kosztów postępowania skargowego.**

## UZASADNIENIE

Skarga M. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 6 marca 2015 r. podlegała odrzuceniu z powodu niespełnienia wymagania określonego w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c.

Zgodnie z art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c. przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżącego obciąża zatem obowiązek przedstawienia analizy

prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie było niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że wykazanie, iż wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe polega na ujawnieniu oraz na wykazaniu jej istnienia przez sporządzenie przekonującego uzasadnienia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 140).

Tego wymagania autorka skargi kasacyjnej nie spełniła, ponieważ twierdzenia, że niniejszej sprawie wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe w żaden sposób nie uzasadniła. W skardze nie przeprowadzono analizy prawnej możliwości skorzystania ze środków prawnych pozwalających na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służących pozbawieniu lub ograniczeniu jego wykonalności.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

Na wniosek pełnomocnika pozwanego Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania skargowego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz § 5 pkt 8 w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z 10 ust. 5 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).